

بانوی بسیجی ۳۰۰ زن خرمشهری را کارآفرین کرد

بانوی خوزستانی با تبدیل پایگاه بسیج به مرکز آموزشی هنر و صنایع دستی یک شبکه کارآفرینی تشکیل داده است

حسین ساسی | اسبهم

وقتی خانم آلبوغبیش به ذهنش رسید به عرصه تولید محصولات رزینی و چرمی وارد شود و ساخت زیورآلات نفیس و زبرسری های هنرمندانه را احیا کند، نیم نگاه هم به صنایع دستی و دوخت و دوز و بافت داشت. او می دانست می تواند پایگاه بسیج «سمیه» را به مرکزی آموزشی برای بانوان و دختران خوزستانی تبدیل کند. حالا صدها خانم با مهارت های مختلف در این مکان مشغول کار هستند و هر روز کلاس های جدیدتری برای پذیرش کارآموزان علاقه مند به حرفه های گوناگون راه اندازی می شود. حقیقت ماجرا این است که داستان خانم آلبوغبیش روایت کارآفرینی است که برای ۳۰۰ زن کارآفرین دیگر مادری می کند. او مادری را هنر عشق ورزیدن می داند و چه عشقی والا تر از آن که در بال های دیگر زنان برای پرواز تجلی یابد.

■ ■ ■

در گوشه ای از شهر خرمشهر، جایی که نفس ها هنوز عطر مقاومت را به همراهِ دارند و زمین، یادگار رشادت ها را در سینه حفظ کرده است، قلب یک بانو برای مادری می تپد که بار زندگی را بر دوش می کشند. او زنی است که عشق مادرانه اش از مرزهای خانه فراتر رفته و چونان

نهری زلال، به کویر تنهایی زنان سرپرست خانواده و زنان خانه دار جاری شده است. روایت «شهناز آلبوغبیش»، قصه ای است از مادری کردن برای همه آنان که تشنه حمایتی اندک، اما امیدی بزرگ هستند. خانم آلبوغبیش که نماینده پایگاه بسیج حضرت سمیه در خرمشهر است، عرصه خدمت را به قلمروی کارآفرینی و توانمندسازی زنان گره زده است. گوئی در نگاه او، هر زن خانه دار، گنجینه ای پنهان از استعداد است که تنها نیاز به کشف و پرورش دارد. او باور دارد خانه می تواند نه فقط محل زندگی که کارگاهی برای آفرینش و منبعی برای درآمد باشد.

هنرهای خاموش در قلب خانه ها

پروژه خانم آلبوغبیش با حمایت از مشاغل خانگی آغاز شد. کشف آن هنرهای خاموشی که در قلب خانه ها محبوس مانده بود، زبانی که سال ها مهارت داشتند، اما فرصتی برای درخشش نمی یافتند. شهناز خانم و همراهانش، آستین بالا زدند تا این گوهرهای پنهان را صیقل دهند و به بازار زندگی عرضه کنند. حمایت از زنان تنها در حرف نماند، برپایی کلاس های آموزشی، اعطای گواهینامه های فنی و حرفه ای و ایجاد بستر خوداشتغالی،

نخستین پله های این نردبان ترقی بود. حالا هر محصول دست سازی که در پایگاه های بسیج به نمایش درمی آید، داستان یک زن خانه دار است؛ زنی که اکنون می داند هنرش تنها یک سرگرمی نیست، بلکه بال هایی است برای پرواز به سوی استقلال مالی.

شرایش کرامت زن ایرانی

اقدامات خانم آلبوغبیش، خوشه چین موفقیت های برپاری شده است، از تولیدات ظریف رزینی و چرمی تا ساخت زیورآلات نفیس و زبرسری های هنرمندانه. حتی عرصه حجاب نیز در این کارگاه جمعی، رنگ و بویی تازه به خود گرفته است. گوئی هر دوخت، هر بافت و هر تزئین، واژه ای از شعری بلند است که از کرامت زن ایرانی می سراید. گروه خیاطی پایگاه، با است آنان که برخی با چرخ خیاطی آشتی داده شدند و برخی دیگر، صنایع دستی اجدادی را زنده کردند موجب شدند تا کلاس های پایگاه سمیه به دانشگاهی برای آموختن و آموزشاندن تبدیل شود؛ جایی که استاد و شاگرد، هر دو در مسیر پیشرفت، همسفر شده اند.

دست مهربان بسیج سازندگی

خانم آلبوغبیش که سردمدار این راه است،

می گوید: «دست های مهربان بسیج سازندگی خرمشهر نیز در این راه به یاری ما آمدند. حمایت مادی و معنوی آنان و فراهم آوردن تربیون نمایشگاه ها، ثمره تلاش بی وقفه این زنان را به دید مشتاقان رسانده است. این همکاری، خود روایتی دیگر از همدلی مردمی در مسیر آبادانی است»

این خانم کارآفرین ادامه می دهد: «قصه پیشرفت اعضا شنیدنی است. بسیاری از یک میز کوچک در گوشه خانه شروع و امروز، دنیای دیجیتالی را به میدان فروش هنر خود تبدیل کرده اند. آنان که روزی تنها برای خانواده شان می دوختند و می بافتند، اکنون با افزایش مهارت و اعتماد به نفس سفارش می پذیرند و تولید انبوه دارند. در زمینه بافت تریکو و هنر رزین نیز استادان متعددی پا به میدان گذاشته و حلقه آموزش و تولید را گسترش داده اند.»

وی تصریح می کند: «اگر چه هزینه های آموزش برخی هنر ها بالاست، اما استقلال زنان، نوید آیدای درخشان تر از می دهد.»

خانم آلبوغبیش این مسیر را سرشار از خاطره می داند و می گوید: «خاطراتی که گاه شیرین اند از لیختن رضایت یک بانو و گاه تلخ از سختی های آغاز راه. اما این کاروان به همت یک کارآفرین

مناطق هدف در خوزستان

یاسر لامیان، مسئول گروه جهادی «مهر و ایمان» با بیان اینکه بیشتر گروه های جهادی فعالیت خود را به صورت متمرکز در مناطقی با خاصیت توسعه پایین تر پیگیری می کنند، می گوید: «مهم ترین شهرستان هایی که بیشترین حجم خدمات را دریافت کرده اند مناطق جنوبی و جنوب غربی خوزستان هستند. ورود به روستاهای خرمشهر و آبادان و همچنین تمرکز بر مناطق مرزی و حاشیه شهرها می تواند بخش عمده ای از محرومیت استان را کاهش دهد.»

او ادامه می دهد: «مناطق پر تراکم محروم یکی از مهم ترین اهداف گروه های جهادی هستند. مثلاً اندیکا، مسجد سلیمان و مناطق کوهستانی و صعب العبور نیازمند نگاه ویژه جهادگران هستند و ما سعی کرده ایم این نقاط را همیشه در برنامه داشته باشیم.» این جهادگر فعال به مناطق شرقی استان هم گریزی زده و با تأکید بر اینکه شوشتر و دزفول و بخش های روستایی و عشایری باید ابتدا نیازسنجی شده و سپس خدمات رسانی به مناطق مختلف آنها شروع شود، تصریح می کند: «این توضیح نشان می دهد جهادگران هستند و ما سعی کرده ایم این نقاط رفع محرومیت های زیرساختی در مناطق با دسترسی دشوار صورت می گیرد. البته باید تأکید کنم گروه های جهادی با یکدیگر تعامل دارند و می توانند همدیگر را پوشش دهند تا خدمت در یک روستا به درستی و کامل انجام شود.»

انتقال از سازندگی به توانمندسازی

بر اساس گزارش های رسمی، گروه های جهادی فعال و شناسنامه دار در استان خوزستان که تحت نظارت و در همکاری با سازمان بسیج سازندگی فعالیت می کنند، خدمات گسترده جهادگران در حوزه بهداشت و درمان در مناطق کم بر خوردار

خدمات گسترده جهادگران در حوزه بهداشت و درمان در مناطق کم بر خوردار

بسیاری از یک میز کوچک در گوشه خانه شروع و امروز، دنیای دیجیتالی را به میدان فروش هنر خود تبدیل کرده اند. آنان که روزی تنها برای خانواده شان می دوختند و می بافتند، اکنون با افزایش مهارت و اعتماد به نفس، سفارش می پذیرند و تولید انبوه دارند

شروع به حرکت کرد و امروز، با لطف خدا، نزدیک به ۳۰۰ کارآفرین را در آغوش خود جای داده است. گروهی که هر روز بزرگتر و پر ثمرتر می شود.

مادری که مادر دیگر مادران است

خانم آلبوغبیش، خود مادری است با یک پسر ۲۰ ساله. او از درون کوره های تجربه مادری سخن می گوید: «اما مادران، همیشه در بی خوشبختی و عاقبت بخیری فرزندانیم. حس مادری من بسیار نیرومند است و باور دارم مادر قوی، فرزندان قوی به جامعه می سپارد.»

این بسیجی فعال، نظریه ای عملی در تربیت ارائه می دهد: «یک مادر با عمل خود می تواند تدریس کند. وقتی فرزندان ببینند مادرشان با تلاش و امید برای هدفی ارزشمند می کوشد، آن رفتار در جان شان نفوذ می کند و آنان نیز راه پیشرفت و ساختن زندگی بهتر را خواهند یافت.»

خانم آلبوغبیش همه زنان ایران را مخاطب قرار می دهد و می گوید: «خانم های عزیز! هرگز دست از تلاش برندارید. اگر هنری دارید، هرچند کوچک، آن را به نمایش بگذارید. سس و محل زندگی مهم نیست. هنرهای ما از مقیاس های کوچک آغاز شده و امروز به عرصه های بزرگ رسیده است.»

پیام این خانم کارآفرین امیدوارانه است؛ شاید آغاز راه دشوار به نظر برسد، اما به مرور زمان، همه چیز دگرگون می شود و آثار دیده خواهد شد. ما از پنج کارآفرین شروع کردیم و امروز خوشبختانه تعداد بسیاری آماده آموزش و تولید هستند. روز به روز، زنان خانه دار بیشتری را به سوی مشاغل خانگی رهنمون می کنیم.

داستان شهناز آلبوغبیش و یارانش یادآور این حقیقت زرف است که «مادری» هنر عشق ورزیدن است و چه عشقی والا تر از آن که در گسترش بال های دیگر زنان برای پرواز تجلی یابد. او مادری می کند برای همه آنان که نیازمند مادرانی را به این زیباترین تعریف: «مادر بودن» است.

شامل گروه های تخصصی و عمومی هستند که در شهرها و روستاها به ارائه خدمت می پردازند. این گروه ها شامل برادران و خواهران دانشجو، طلاب و نیروهای تحصیل کرده تخصصی متشکل از محصلان و فارغ التحصیلان رشته های مختلف دانشگاه و شهرستان کار بلد و فنی هستند که در قالب اردوهای جهادی به مناطق محروم و کم برخوردار اعزام می شوند. رئیس سازمان بسیج سازندگی سپاه خوزستان بر انتقال از فاز صرفاً سازندگی به فاز توانمندسازی تأکید می کند و می گوید: «محورهای اصلی برای رسیدن به این هدف از پروژه های آبرسانی شروع می شود که تسریع در پروژه های روستایی با اولویت رفع تنش آبی در دستور کار جهادگران است.» سرهنگ پاسدار حمیدرضا صفری ادامه می دهد: «تکمیل زیرساخت های آموزشی و اتمام پروژه های نیمه تمام مثل مدارس روستایی هم بسیار مهم است.»

وی با اشاره به اجرای اقتصاد مقاومتی تصریح می کند: «حمایت از طرح های اقتصاد مقاومتی و تولید محور در مناطق کم برخوردار به جای صرفاً امداد رسانی می تواند به توانمند شدن ساکنان هر منطقه کمک کند.»

رئیس سازمان بسیج سازندگی سپاه خوزستان دیپلماسی جهادی را بسیار ضروری عنوان می کند و توضیح می دهد: «افزایش تعامل با گروه های جهادی منطقه ای برای تبادل تجربیات و اجرای طرح های مشترک در دستور کار است. چون متعقدیم اگر یک گروه جهادی هر چقدر هم قوی و متخصص باشد باز نمی تواند به همه مشکلات و رفع نیازها برسد. بنابراین باید همه از تجربه و تخصص دیگر گروه ها استفاده کنند و در کنار دیگر جهادگران برنامه ها را پیش ببرد.»

استان خوزستان با وجود ظرفیت های بالا و به دلیل چالش های اقلیمی و محرومیت های ساختاری همواره نیازمند اصلاحات سازندگی بوده است. در سال های اخیر گروه های جهادی مردمی و سازمان یافته به ویژه به محوریت بسیج سازندگی، نقش محوری در جریان کمیودها ایفا کرده اند. این فعالیت ها در سال جاری با تأکید بر محرومیت زدایی چندوجهی، از جمله تکمیل پروژه های نیمه تمام عمرانی، ارائه خدمات بهداشتی در مناطق دورافتاده و اجرای برنامه های آموزشی مهارتی، شتاب بیشتری گرفت. به گفته مسئولان بسیج سازندگی سپاه ولیعصر (عج) خوزستان سعی شده است مناطق آسیب پذیر در حاشیه شهرها و شهرستان های مرزی بیش از پیش مدنظر باشند. تحلیل عملکرد نشان می دهد رویکرد امسال، نه تنها بر ساخت و ساز، بلکه بر پایداری طرح ها و توانمندسازی جوامع محلی معطوف شده است. در حوزه بهداشت، اجرای طرح های غربالگری و دندانپزشکی سیار سهم قابل توجهی داشته و در بخش آموزش، سواد رسانه ای و مهارت آموزی فنی بیشتر در دستور کار بوده است. سازمان بسیج سازندگی خوزستان با هدایت گروه های جهادی مردمی، برنامه های خود را با تمرکز بر تحقق اهداف بلندمدت محرومیت زدایی در سطح استان پیش می برد.

■ ■ ■

مدت هاست فعالیت گروه های جهادی در خوزستان از رویکرد امدادی صرف فاصله گرفته و به سمت مداخلات ساختاری و پایدار به ویژه در حوزه های زیرساختی مثل آب و

گروه های جهادی فعال و شناسنامه دار در استان خوزستان که تحت نظارت و در همکاری با سازمان بسیج سازندگی فعالیت می کنند، شامل گروه های تخصصی و عمومی هستند که در شهرها و روستاها به ارائه خدمت می پردازند